

center af hele det Beløb, Bladet koster paa det paagældende Sted, men kun af det Nettobeløb, Bladet faar, saa at der ikke skal svares Procenter af det Beløb, Postvæsenet forbeholder sig for Ekspedition og Omdeling. Jeg vil specielt understrege denne Udtalelse, for at det kan komme til at staa tydeligt i Rigsdagstidenden, hvad Hensigten har været, saa at man ikke i denne Henseende skal komme ind paa en forandret Forstaaelse af det samme Udtryk i de nuværende Bestemmelser.

Jeg skal saa nævne de Ændringsforslag og Underændringsforslag, som jeg vil anbefale Partifæller og andre ærede Medlemmer at stemme for. Det er Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 og Underændringsforslagene Nr. 2, 3 og 4. I det Tilfælde, at Underændringsforslag Nr. 4 forkastes, anbefaler jeg subsidiært at stemme for Underændringsforslag Nr. 5, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger). Endvidere skal jeg anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 3 og Underændringsforslagene Nr. 7, 8, 9 og 11, endvidere for Ændringsforslagene Nr. 7, 8, 9, 10, 11, 12 og 13. Ved at vedtage disse Ændringsforslag og Underændringsforslag vil man sikre Befolkningen de Goder, som Postvæsenet efter vort Skøn kan byde vedkommende, uden at der rammes for haardt nogetsteds, og uden at Postvæsenet lider noget Indtægtstab derved. Forkastes Underændringsforslagene Nr. 2, 3, 8 og 11, vil jeg fraraade at stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse. Hvis Ændringsforslag Nr. 4 og det for os subsidiære Underændringsforslag Nr. 5 samt Ændringsforslagene Nr. 7 og 9 forkastes, vil jeg ligeledes anbefale at stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse ved tredje Behandling, da jeg saa maa foretrække, at man bliver ved den nugældende Lovs Bestemmelser, indtil der aabner sig Udsigt til at faa disse ændrede paa en for Befolkningen lempeligere og for Postvæsenet selv formentlig heldigere Maade, end Tilfældet vil blive, hvis det i Øjeblikket foreliggende Lovforslag vedtages, selv med de af den ærede Ordfører med flere Medlemmer foreslaaede Ændringer, hvorved Loven vilde blive adskilligt lempeligere end efter Regeringens oprindelige Lovforslag.

Eduard Larsen: Ogsaa jeg vil begynde med at bringe den ærede Ordfører en Tak for hans Arbejde i denne Sag. Han har været, saaledes som det omtales

i „Hakon Jarl“, den Mand, som passede paa os alle sammen. Jeg tror, at hans Arbejde for at tilvejebringe en Kodifikation af alle disse Lovbestemmelser har været heldigt, og jeg anerkender det som et stort Arbejde. Naar jeg paa den anden Side dog ikke kan gaa med til flere af de af ham anbefalede Forslag, ligger det deri, at efter mit Indtryk af det Lovgivningsarbejde, vi her staa ved, er det ikke nogen postal Sag, men til syvende og sidst en Beskatningssag, en finansiell Operation, der skal tjene som Led i den Ordning, Regeringen tilstræber for at skaffe Balance paa Statsbudgettet. Jeg skal tillade mig at gennemgaa de enkelte Forslag, hvor vi ud fra vore Synspunkter ikke kunne tilraade at følge den ærede Ordfører og hans Meningsfæller, de danne ikke altid et Flertal, ved en enkelt Lejlighed er den ærede Ordfører i Mindretal.

Maa jeg her kun indskyde, at hvad der ligger udenfor de Forslag, jeg nævner, er gaaet ind i Helheden af den Kodifikation, der her foreligger Forslag om. Det fritager jeg mig saa for at omtale, det er neppe fornødent.

Det første, jeg da vil nævne, er Underændringsforslag Nr. 10, sammenholdt med Underændringsforslag Nr. 1, der angaar Lokalportoen. Vi foreslaa her, at man bliver ved den gamle Ordning, og vor Tankegang er den, at ganske vist er den gamle Ordning ikke rationel, men den Ordning, vi nu kunne opnaa, gør paa os ikke noget væsentligt mere rationelt Indtryk end den gamle Ordning. Jeg maa maaske have Lov til overfor Tinget at nævne et Eksempel paa, hvor underligt denne Sag ligger. Der blev i Gaar talt om de to Byer, Aalborg og Nørresundby. Tænker man sig, at der mellem de to Byer er en Afstand paa 2 km, og tænker man sig to Byer Nord for disse Byer i en Afstand af henholdsvis 5,9 og 6,1 km fra Nørresundby, vil man faa følgende Billede af Forholdet mellem de 4 Byer: Man kan skrive mellem disse to nordlige Byer indbyrdes for 5 Øre, Nørresundby kan skrive til de to Byer for 5 Øre, og Aalborg kan skrive til den sydligste By for 5 Øre, men pludselig staa den ene By i Komplekset af alle disse 5-Ører, om jeg saa maa sige, og har ingen 5 Øres Forbindelse med Aalborg, med den By, som maaske netop er den, til hvilken den staa i bankmæssigt og i det hele forretningsmæssigt Forhold. Disse Mennesker, som bo i den fjernere By, ville med Rette kunne sige: Det er underligt, at vi plud-